

hæbet, naar denne Paragraf bliver vedtagen. Endelig er der i §§ 8 og 9 stet en væsentlig Forandring med Hensyn til Bestemmelserne i Lov af 1ste Marts 1889 § 5. Det kunde jo være et Spørgsmaal, om man fra de ny Lovbestemmelser skulde undtage saadanne Personer, der ved egen Skyld havde paadraget sig den Skade, der kunde give dem Afgang til Invalidforsørgelse. Der er ikke truffet en saadan Restriktion ved de Udtryk, der ere benyttede i Endringerne, men det forekommer ogsaa mig, at skulde der herved aabnes Afgang til at indbrage nogle enkelte Personer under Invalidforsørgelse, som strengt taget ikke havde den moraliske Afgang dertil, som kunde anses for ønskelig, ville disse Tilfælde blive overordentlig faa. Det er desuden, som jeg ser derpaa, ikke muligt for Finansministeriet i saa Henseende at foretage en insubstantiell Underjøgelse, som kunde klarlægge, om der var Skyld hos de paagældende eller ikke. Jeg er derfor gaaet ind paa en saadan Affattelse af Bestemmelserne, at der ikke er taget Afstand fra disse, som jeg udhævede, rimeligvis meget sjældne Tilfælde. I § 9 er der foretaget en betydelig Udvidelse af den Mængde, som ved den tidligere Affattelse af Loven af 1ste Marts 1889 er givet Finansministeren. Men der er tillige ved Udvidelsen af denne Bemyndigelse truffet visse finansielle Grænser for Anvendelsen, idet der jo i Slutningen af § 9 er fastsat et bestemt Beløb, som skal staa til Raadighed Aar for Aar, og som kun kan forstørres ved senere Afgørelser paa Finansloven, dersom altsaa Regeringen og Rigsdagen derom blive enige. Det er nu saa, at det Beløb, der kommer til Anvendelse, allerede er kommet op over 13,000 Kr., men ved den temmelig store Udvidelse, der nu bliver givet, anser jeg det for rimeligt, at man i den første Tid vil kunne tilfredsstille de Krav, der blive rejste, for saa vidt de falde ind under de Tilfælde, om hvilke der nu bliver lovgivet. Af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen), blev et bestemt Tilfælde udpeget. Jeg antager, at det var det velbekendte Tilfælde med en Soldat, der ved at overvære et Boldspil havde faaet det ene Øje beskadiget eller udslaaet af et Boldtræ saaledes, at ogsaa det andet nu er truet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at dette Tilfælde vil falde ind under Bestemmelserne i § 9. Jeg er ogsaa enig i den Betragtning, som gøres gældende, at man ved at frembære Andragendet igen for vedkommende Ansøger, efter at Loven er traadt i Kraft, an opnaa en Invalidforsørgelse for ham,

der da vil komme til at løbe fra den 1ste April 1897. Det er jo ikke godt at overse, om der vil komme faa eller mange Tilfælde til Afgørelse her, det rimelige er, at der vil blive mange Ansøgninger. Men at det dermed ikke skulde være affaaet, at en Del af dem maa henvises til Finansudvalget nu som før, anser jeg for givet, da der ogsaa nu som før vil kunne blive Nødvendighed for Afslag i enkelte Tilfælde. Jeg slutter mig altsaa til de Udtalelser, der ere faldne her i Salen, idet jeg udtaler en Forventning om, at dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, maa kunne virke heldigt og afhjælpe den Trang, der har været til at faa lidt humanere Bestemmelser ind i Invalidloven, specielt i de Tilfælde, man her har rørt ved.

F. Bojsen: Som tidligere Ordfører for Invalidsager her i Tinget, vil jeg tillade mig at takke det ærede Udvalg, fordi det er lykkedes det at opnaa Enighed om en betydelig Forbedring af Invalidernes Stilling. Ved første Behandling tillod jeg mig at fremsætte en Henstilling om ogsaa at tage Fredsinvaliderne med, med den Begrænsning, at man kunde hjælpe dem, der vare omtrent ligestillede med Krigsinvaliderne i Henseende til Alder. Ogsaa den Henstilling har det ærede Udvalg taget Hensyn til og har vist fundet en meget vel rammende Form derfor ved at drage Grænsen efter Aaret 1876. Derved er det væsentligste opnaaet for Fredsinvalidernes Ligestilling med Krigsinvaliderne, og jeg tillader mig derfor i Lighed med alle andre at anbefale Sagen til Fremme.

Ordføreren (S. C. Christensen): Jeg har kun begæret Ordet for at give min Tilslutning til den Forstaelse af § 9, som nu den højtærede Minister udtalte over for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen). Det er ogsaa den Forstaelse, der har været gældende i Udvalget, og jeg kan i det hele tiltræde de Udtalelser, der ere komne fra den ærede Finansminister om Reglerne for de fremtidige Andragenders Behandling. Jeg kan ikke lade Forhandlingen gaa til Ende uden endnu en Gang at takke for den Tilslutning, Arbejdet har fundet fra forskellige Sider, baade i Udvalget, i Tinget og ogsaa fra den højtærede Finansminister.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.